

Posudek na diplomovou práci

Autor/ka práce: Soňa Repčíková

Název práce: Eisenhowerova doktrína a Blizky východ (Premena zahraničnej politiky USA po suezskej kríze)

Obor/Rok: Mezinárodní vztahy (2018)

Autor posudku (oponent): PhDr. Ondřej Ditrych, MPhil. Ph.D.

Kritéria	Definice	Max. bodů	Získané body
Hlavní kritéria			
	Výzkumná otázka, formulace problému	10	8
	Teoretický konceptuální rámec	30	25
	Metodologie, analýza argumentace	40	32
<i>Celkem</i>		80	65
Vedlejší kritéria			
	Zdroje	10	10
	Styl	5	5
	Formální kritéria	5	5
<i>Celkem</i>		20	20
CELKEM		100	85

Slovní hodnocení:

Hlavní kritéria:

Předložená práce je pokusem o “komplexní analýzu” amerického zahraničněpolitického myšlení v období tří amerických administrativ – Eisenhowerovy, Kennedyho a Johnsonovy –, na pozadí historického kontextu Suezské krize. Autorka si stanovuje trojici hypotéz, které všechny v závěru deklaruje jako potvrzené. Není však jasné, na jakém základě byly artikulovány, ani jaká byla kritéria jejich falsifikace. Zároveň pokládá *jedenáct* (s hypotézami neprovázaných) výzkumných otázek, nenabízí však v práci metodologickou oporu pro jejich zodpovězení. Stran metodologie hovoří autorka pouze o “objektivním rozboru důležitých událostí” (s. 4) a “historicko-analytické a empiricko-analytické metodě” (s. 7); práci rovněž, bez odkazu na relevantní metodologickou literaturu, pojímá jako případovou studii.

Ve výsledku práce nabízí mimořádně obsáhlý, dobře strukturovaný a zdrojově pevně podepřený deskriptivní popis řady charakteristik, podmínek a hybatelů americké zahraniční politiky během studené války, podobně jako diskusi (neo)realismu, konceptu národního zájmu a zahraničněpolitické doktríny, které se bohužel do samotné analýzy případů výrazněji nepropisují. (Přitom pracuje s modely zahraničněpolitických doktrín, cf. Brodin 1972, které by k takovému propojení vybízely a po teoretické stránce mohla autorka jistě využít aparátu FPA, popřípadě konceptů neoklasického realismu, který narozdíl od neorealismu nabízí teorii zahraniční politiky.) Tím je omezena analytická nadstavba bohatého empirického popisu, které zároveň postrádá zcela jasné zacílení. V závěru autorka přistupuje ke komparaci doktrín s cílem nabídnout “komplexní obraz” pojednávaných administrativ. Byť tato část je analyticky nejsilnější – ačkoliv se lze tázat, zdali racionalita zahraničních angažmá nemá své kořeny přinejmenším v Trumanově doktríně –, i ona je poznamenána pouze dílčím provázáním teoretické a empirické části práce.

**FAKULTA
SOCIÁLNÍCH VĚD**
Univerzita Karlova

Vedlejší kritéria:

Z formálního a stylistického hlediska je práce na velmi vysoké úrovni.

Celkové hodnocení:

Předložená práce je rozsáhlým, podrobným, propracovaným a zdrojově pevně zakotveným popisem důležitých charakteristik americké zahraniční politiky ve sledovaném období. Její analytický potenciál nicméně umenšují metodologické nedostatky.

Výsledná známka:

B

Podpis: